

spørgsmaalet, er der jo Enighed mellem det ærede Medlem og mig. Det har været mig en Glæde at imødekomme de Ønsker, der ere udtalte, ved at give søgaaende Folk Erstatning for den Sommerferie, de gaa glip af ved at være udkommanderede om Sommeren.

Endelig nævnede det ærede Medlem Forholdet mellem private og faste Assistentter ved Orlogsværftet. Her er jo foreslaaet en Forbedring af de private Assistenters Stilling. Det ærede Medlem ønsker, at de skulle ligestilles med de faste Assistentter. Det mener jeg ikke at kunne gaa med til, men jeg indrømmer, at de private Assistentter have været stillede for ugunstigt, og det er ogsaa det, dette Ændringsforslag gaar ud paa at rette.

K. M. Klausen: Jeg skal endnu til-lade mig at gøre et Par Bemærkninger vedrørende Søofficerer, der trænge ind i de private Sømænds Erhverv. Den højt-ærede Minister mente ikke at kunne mod-sætte sig, at en Del Søofficerer søgte pri-vat Erhverv, naar det kunde siges at være fremmende for deres Tjeneste som Sømænd. Jeg synes dog, der er et andet Hensyn at tage, og det er, om man kan sige, at det private Erhverv, som Marinens Officerer gaa ind i, er et Erhverv, som de ere i Stand til at bestride, og det er den almin-delige Mening indenfor den danske Sø-mandsstand, at Marinens Officerer ikke ere det, og at heller ikke den Mand, der er sat til Fører for „Viking“, er i Stand til paa tilfredsstillende Maade at fyldestgøre det Hverv, han har paataget sig. Nu siger den højterede Minister: Naar Rederne for Skoleskibet „Viking“ have valgt ham, er der ikke noget at sige dertil. Men naar man undersøger den Sag nærmere, er det vel egentlig Forretningsudvalget for Be-styrelsen, der har valgt ham, og der vil man atter finde, at det er Sø-officerer, hans egne Kolleger, der have truffet dette Valg. Det har vakt den største Forbavselse indenfor Koffardi-marinen, at en Mand med en saa ringe Erfaring i Sejlads med Sejlskibe, som Kap-tajn Andersen har, har kunnet faa en saa ansvarsfuld Post, og man tvivler om, at han vil være i Stand til at lære de unge Mennesker noget. Han er 47 Aar gammel, har ganske vist sejlet med Skibe med Sejl-rigning, men det har tillige været Skibe med Damp, altsaa ikke egentlige Sejlskibe, og det har kun været smaa Skibe og smaa Rejser, han har udført i de bedste Sommer-maaneder. Nu er Skibet paa Vej til Au-

stralien, og det er almindelig Skik mellem Søfolk, at naar de første Gang passere Linien, skulle de døbes. Den Mand, som først skal døbes her, Chefen selv, han har aldrig været saa langt ude før.

Søofficererne søge naturligvis at forsvare dette, og jeg har hørt en Søofficer søge at forsvare dette Valg af „Viking“s Fører ved blandt andet at henvise til, at det var to Søofficerer, der førte „Danmark“ paa „Danmarks“-Ekspeditionen. Man har rost disse to Søofficerer, som førte „Danmark“, og sagt, at de førte Skibet velbeholdent ud og hjem. Det er altsaa en Ære for Marinen, at de kunne paatage sig sligt. Nu er det uheldigvis senere kommet offentlig frem, at det slet ikke er de to Søofficerer, som have Æren af at have ført „Danmark“, men at det er helt andre Mænd, idet man har været saa forsigtig, inden man gik ud, at tage en gammel Hvalfanger med, der fik den mærkelige Titel af Islods, og desuden havde man private Sømænd ved Siden af, og det er dem, der have ført „Danmark“, ingeniunde Marinens Officerer. Efter at det er kommet frem, har ingen af Marinens Officerer tur-det paastaa, at det var de to Officerer, der have Æren af, at „Danmark“ er ført velbeholden op og hjem igen. Vi have ogsaa set, at naar f. Eks. den grønlandske Handel har antaget Marineofficerer til at føre Skibene til Grønland, har man altid sørget for at have en gammel erfaren Styr-mand ved Siden af. Disse Mænd fare indenfor Sømandsstanden under Navn af Ammer, og saadanne Ammer har man altid med. Det er dygtige, solide, erfarne Sømænd, man tager med, som kende Far-ten, fordi man ellers ikke turde betro en af Marinens Officerer at føre den grøn-landske Handels Skibe. Jeg vilde meget ønske, at vi kunde komme bort fra dette Forhold, saa at Marinens Officerer passede deres Liv, deres Avancements paa Land-jorden, som de fleste af dem gøre, og saa overlod til den private Sømandsstand at passe de Ting, som ere naturlige for deres Næring. Jeg tror, at herved vilde alle Parter staa sig bedst, og man vilde und-gaa den meget stærke Misfornøjelse, der er fremstaaet indenfor den danske Handels-marine over, at Marinens Officerer trænge sig ind paa deres naturlige Erhverv.

Ministeren for Handel og Søfart (Johan Hansen): Da jeg har haft en Del med de Sager at gøre, som ere omtalte her i Forbindelse med „Viking“, skal jeg til den ærede Folketingsmand for Køben-